

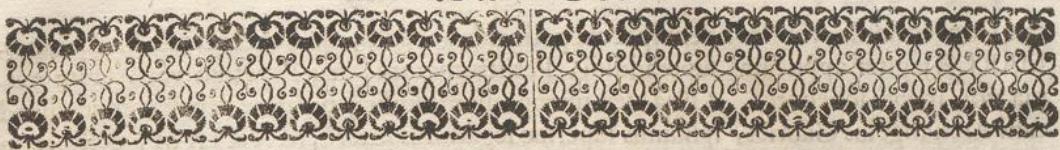
Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

Præfatio Ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](#)

P R A E F A T I O AD L E C T O R E M.

Nnus imminebat, quem solenniter modò agimus, Millesimus, Septingentesimus, Duodecimus, invectæ ad SS. UDALRICUM, & AFRAM, Benedictinæ nostræ coloniæ septimâ vice Sæcularis; cùm interior Ecclesiæ nostræ Monastico - Parochialis facies, ad omnem splendorem, ac majestatem, noviter exornanda suscipiebatur, decorique Domus DEI, tot pretiosis Sanctorum Martyrum, ac Episcoporum exuvijs inclytæ, multipliciter amplificando, nullæ formidabantur impensæ, compluribus opificibus, artificibusque, longo admodùm tempore, piâ, sed fœneratitiâ Reverendissimi, ac Amplissimi Domini, Domini nostri Abbatis WILIBALDI prodigalitate in Monasterio sustentatis. His igitur omnibus, labori quolibet suo, ac industria, strenuâ assiduitate intentis, occasionem sumpsi & ego, vacuas (si quæ supereressent à quotidianis curæ Parochialis negotijs) horas in id impendere, ut Opus quoddam Chronographicum, Anno currenti, ac Sæculo nostro septiès absoluto correspondens, pro tenuitate meâ, in lucem proferrem: indignum omnino ratus, reliquis in Parochiali nostrâ Ecclesiâ splendidè adornandâ tam assidue laborantibus, solum non laborare Parochium, tempori Sæculari vel ideo plus cæteris obligatum, quia Anno similiter Sæculari, Millesimo nimis, Septingentesimo, ad curas Parochiales gratiosè assumptum, atque nostri etiamnûm Sæculi tempore, indignum licet, idem munus per Parochiam nostrâm Udalricanam administrare permisum. Porrò circâ materiam, proposto huic negotio subiiciendam, dum paulisper hæsitarem, quantocyùs in mentem venit illa, quæ ex melleo Clarevallensis nostri Abbatis eloquio, *Serm. 2. in Pentec. Negotium est omnium Sæculorum*, quæ etiam dulcissimam sui memoriam, similibus præsertim temporibus, singulariter exposcere videtur, dicens: *Memoria mea in generatione Sæculorum. Eccli. c. 24. v. 28.* Eapropter, cùm purissimæ hujus DEI, hominumque communis Parentis obsequijs me jam pridem millenis ex titulis dedicâsem, atque sèpiùs, quâ in re tandem conceptum DEI Genitricis amorem, promptamque Ejus honoris pro viribus promovendi voluntatem patefacere possem, sollicitè tecum ipse meditarer: scribere demum, occasione dicti Sæculi nostri, quædam constitui de MARIA, & quidem sine omni labore conceptâ, tot Illam vicibus Chronographicè exhibendo immaculatam, quot annos haçtenuis, nimis septingentos, BENEDICTINI ad SS. UDALRICUM & AFRAM, DEO conservante numeravimus. Huic ergo negotio non obiter tantum perficiendo, haud secùs, ac si structura quædam sublimis, atque elegans mihi erienda foret, varios hinc inde lapides collegi, ac quidem pro fundamento centenos Sacrae Scripturæ Textus studiosè conquisitos posui, in subjectam Conceptionis materiam, facilî (ut mihi videbatur) labore, totidem Conceptibus explicando. Centenas præterea Summorum Pontificum, Conciliorum, vel certè Patrum diversorum Authoritates, quasi totidem columnas, sustentandæ moli necessarias substitui. Fenestrarum loco, per quas lumen reciperetur, centum Rationes, seu singularis hujus MARIANÆ prærogativæ congruentias, ex diversis facultatibus petitas adjunxi. Ad interiorem quendam ædificij ornatum, Historias, seu miracula centum de eâdem materiâ, quasi totidem elegantes picturas exhibui. Centum insuper Symbola, seu Emblemata, purissi-

Præfatio ad Lectorem.

mæ Conceptionis, velut totidem specula pellucida appendi, quibus centenas Antiquitates, MARIÆ jugiter applicatas superaddidi, Peristromatum, seu Tapetum variatorum munia non ineptè subeentes. Ostia, seu introgressum ædificij pandere debebat ingressus ad eam Archangelus Gabriel, ipsissimis supernæ legationis litteris, M A R I A M , destinatam DEI Matrem, centeno Anagrammate, eoque purissimo, purissimam salutans, ac immaculatam. Tecto opus non videbatur ædificio huic MARIANO, à Spiritu Sancto jugiter obumbrato.

Nec deerant certè aliæ quædam rationes, cur Sæculi nostri tempore, negotium hoc, de Beatissimâ DEI Genitrice, spontè in me suscepimus; Enimvero, cùm mecum sæpius perpenderim, quām servidè, per tres jamjam annos, à Superioribus meis fuerit laboratum, quatenus Sacra illa Beatissimæ DEI Parentis Effigies, frontispicio domûs prædictoriæ (per quam ad Baptisterium nostrum sæpiissimè mihi, ex officio, procedendum est) jam Anno 1458. ab Udalricanis MARIÆ cultoribus, in publicam transeuntium venerationem, appicta, atque non ita pridem, violento & nefando modo, ab Augustana Confessioni addictis destructa, denuò ab ijsdem restituueretur, ac decernentibus præsertim iteratis Sacr. Cæs. Majestatis gratiosissimis Rescriptis, in pristinum statum (Anni nimirūm 1624. conformiter instrumento pacis) novis depicta coloribus redigetur: at interveniente, proh dolor! præmaturà Augustissimi piissimæ memorie Imperatoris, JOSEPHI I. morte, suspensa etiamnū hæreat nostra expectatio, cuius (si Superis placeret) executio gaudium haud dubiè omni ex parte plenum Sæculo nostro Udalricano conciliaret, &c. Ego interim aliam Beatissimæ Virginis Imaginem, purissimam nimirūm, ac prorsus immaculatam M A R I Æ Conceptionem, per Conceptum quendam Chronographicum substituere, eidemque Virgini, in aliqualem compensationem illatæ ab hostibus suis injuriæ, humillimè dedicare, ac consecrare volui: ut eo opere maximè placerem immaculatæ, cuius illam argumento maximè placuisse DEO, persuasum mihi habeo. Nec verò dubito, Numine favente, CAROLOQUE VI. Augustissimo noviter electo Imperatore, pro justitiâ decernente, aliam quoque Imaginem illam, à nostris tam justè, quām servidè repetitam, proximè pro voto ab adversarijs restituendam. Sperare nimirūm id jubet ipsamet Virginis Immaculatae Conceptio, cuius nupera Solennis Festivitas eò extitit hic Augustæ gloriosior, quo feliciori ipsiusmet Augustissimi Imperatoris præsentia, ac singulari, vereque Hispano-Austriacâ devotione, tam erga Augustissimum Altaris Sacramentum (quid enim est Eucharistia Hispanis? nonnè his panis, nempe vita? cuius autem panis est Eucharistia? nonnè hic Austriae?) quām erga immaculatam Agni immaculati Matrem, ad summam Catholicorum ædificationem, Catholicorum verò nauseam, fuit concelebrata. Et sanè, cùm Monarcha ille Augustissimus, Virtute Patrum ter secundus, unicus quidem superstes, sed pro voto totius Christiani orbis, meritò MVLtIPICANDVs, Paternæ tum virtutis, tum potentiarum hæres, Augustissimæ Coelitum Imperatrici à teneris jamjam annis addictissimus, genuinus Leopoldinæ Aquilæ pullus, Oeniponti à Tyrolensisbus subditis paullò antè debitum suscepisset homagium, non sub aliâ quidem juramenti formulâ, quām illâ, quæ ab Augustissimo gloriosissimæ memorie Parente, LEOPOLDO, jam Anno 1691. in singularem Immaculatae Conceptionis honorem laudabilissimè præscripta, omnibusque hæreditarijs tam superioris, quām inferioris Austriae Provincijs sanctissimè observanda proponebatur, nimirūm: Sic me D E U S adjuvet, Concepta sine omni macula Beatissima D E I Mater, & omnes Sancti: cùm præterea inde itinere Augustam versus suscepto, post devotionem suam, ad Tavmaturgam in campo Lycio Virginem, in Vigiliâ ejusdem immaculatae Conceptionis, ferventissimè persolutam, Civitatem nostram Augustanam, præ communis magnitudine gaudij vix sém̄et capientem ingredieretur, ac per Portam rubam primū, deinde per eandem prorsus viam, quā ad supradictum prædictoriæ domûs frontispicium, Sacra Imagine spoliatum, pergitur, ad præparatum sibi Imperiale Palatium magnâ cum pompa deduceretur: quid aliud nobis, id felicissimè spectantibus, ominari licebat, quām Eundem, ut proximis diebus Francofurti glorioſissimè coronandum, ita justissimæ quo-

que

Præfatio ad Lectorem.

que causæ nostræ judicem , Virgineique honoris propugnatorem zelosissimum simul , ac potentissimum , specialiter à D E O submissum ? Cui propterea dictam transvecto plateam haud immerito , ad horti nostri Monastici murum , Festivissimum Pegma erectum , non etiisque gratulabundi , ac artificiosi ignes , tam in eodem horto , quam ex altissimâ Turri nostrâ accensi , plaususque insoliti , non in Vigiliâ tantum , sed & in ipsâ Sacræ Conceptionis Festivitate , nescio C VI potius? an nimirum Conceptæ Virgini Immaculatæ , in Carolo VI. vel Carolo VI. in Conceptâ Virgine Immaculatâ ? dati fuerunt ab Udalricanis , utrique devotissimis .

Habes ergo , Lector amicissime ! causas suscepisti , hoc tempore , negotij mei , *De conceptâ Sacrâ Deiparâ* , quod licet opus fortassis exiguum tibi videri possit , utpote de Mysterio , nostris jam temporibus , per seipsum adeò commendato , ut meis ultrâ laudibus minimè indigeat ; haud tamen exigo labore confici potuisse , facile tibi persuasum habebis , si non tam materiam ipsam , quæ unica est , consideraris , quam multiplicia Sacræ Scripturæ , Patrum , Rationum , Historiarum , Symbolorum , Antiquitatum , Anagrammatum , septem Indicibus instructorum , suffragia perpenderis , ac septingenita insuper , super unum , eundemque currentem Annum , Chronographica ponderaris . Mihi certè negotium istud Sæculare , de *negotio omnium seculorum* , minimè irreligiosum visum est : nec infructuosum etiam fuisse videbitur , si Tibi quoque Conceptus mei strukturam non displicuisse intellectero ; Quemadmodum enim eorum quasi omnium , quæ de Beatissimæ Virginis purissimâ Conceptione , pro Concione , aut discursu , produci possunt , breve quoddam exhibet compendium ; sic eò Tibi gratius , ac utilius esse poterit , quo magis tanti Mariani Mysterij , ac prærogativæ devotæ credendæ , Virgineaque opis , pro evitandâ omni , tum corporis , tum animæ maculâ , continuò implorandæ studiosus fueris . Perlege igitur , si lubet , omnî tamen remoto supercilio , omnique censoriâ abjectâ potestate , Conceptum hunc Chronographicum , & fruere dapibus , quas ille tibi proponit , dulcî Deiparentis memoriâ conditis ! si sapiant , da gloriam D E O , ejusdemque immaculatae Matri : si insipidae videantur , compatere scriptoris imbecillitati , culpamque occupationibus potius Parochialibus , calamoque minus pratico adscribe , quam voluntati , quæ nec peccare in M A R I A M , sine peccato conceptam voluit , nec cuiquam displicere intendit .

Diu vale ! ac tandem vive

per Sæcula !

